

13761

บัณฑิตพิเศษปริญญาตรี
ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช

เรื่อง

การใช้สารเคมีเพื่ออายุการปักแจกันของดอกบัว (*Nelumbo nucifera*) Gaertm.

(To use Chemical Solutions for Increase the Quality Vaselife
of Lotus Flowers (*Nelumbo nucifera* Gaertm.)

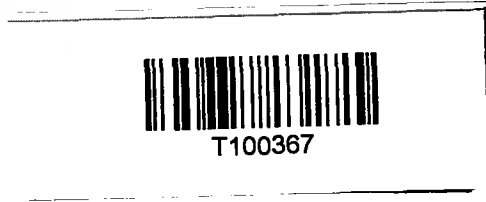
โดย

น.ส. อรุโ ทงพิศ

ผศ. ช. วัชรศิริ สบสุวรรณ ประธานกรรมการที่ปรึกษา

ภาควิชาปรับปรุงแล้ว

เลขที่.....
เลขทะเบียน 100367 .....
วันเดือนปี 18 JUN 2009 (ผศ. ดร. อารมย์ ศรีพิจิตร)

หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช

วันที่ 15 เดือน ๕ พ.ศ. 25๕๒

รฟ.
๐ 85๗๗
๒5๕๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ปัจจุบันคอกมัวเป็นไม้ตัดคอกที่สำคัญ และสามารถส่งขายต่างประเทศได้ แต่มีปัญหาเรื่องอายุการใช้ประโยชน์ค่อนข้างสั้น การทดลองครั้งนี้จึงได้หาวิธีการยืดอายุการใช้ประโยชน์คอกมัว โดยนำสารเคมีมาทดลองใช้ โดยทำการทดลอง 3 ครั้ง คือครั้งที่ 1 บักคอกมัวในแจกัน ในน้ำบาดาล เปรียบเทียบกับคอกมัวที่บักแจกันในน้ำกลั่น และบักแจกันในน้ำตาล 2 – 10 เปอร์เซ็นต์ ในการทดลองครั้งนี้ใช้อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 29.5° C และความชื้นสัมพัทธ์ประมาณ 67.38 เปอร์เซ็นต์ การทดลองครั้งที่ 2 บักแจกันคอกมัวในน้ำบาดาล เปรียบเทียบกับคอกมัวที่บักแจกันในน้ำกลั่น, บักแจกันในสารละลาย $AgNO_3$ 80 ppm+ น้ำตาลทรายขาว 4 เปอร์เซ็นต์ + กรดซिटริก 150 ppm, บักแจกันในสารละลาย $AgNO_3$ 50 ppm+ น้ำตาลทรายขาว 4 เปอร์เซ็นต์ + กรดซिटริก 150 ppm และฉีพ่นด้วย BA 100 ppm + สารจับใบที่คอก, บักแจกันในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm+ น้ำตาลทรายขาว 4 เปอร์เซ็นต์ ปรับ pH=4 ด้วยกรดซिटริก วิธีการสุกห่าบ บักแจกันในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm+ น้ำตาลทรายขาว 4 เปอร์เซ็นต์ ปรับ pH=4 ด้วยกรดซिटริก และฉีพ่น BA 100 ppm+ สารจับใบที่คอก การทดลองที่ 3 บักแจกันคอกมัวในน้ำบาดาล เปรียบเทียบกับคอกมัวที่บักแจกันในน้ำกลั่น, บักแจกันในสารละลาย $AgNO_3$ 50 ppm+ น้ำตาลทรายขาว 2 เปอร์เซ็นต์ + กรดซिटริก 150 ppm ๑ บักแจกันในสารละลาย $AgNO_3$ 50 ppm+ น้ำตาลทรายขาว 2 เปอร์เซ็นต์ + กรดซिटริก 150 ppm และ ฉีพ่น BA 100ppm+ สารจับใบที่คอก, บักแจกันในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm+ น้ำตาลทรายขาว 2 เปอร์เซ็นต์ ปรับ pH=4 ด้วยกรดซिटริก, วิธีการสุกห่าบ บักแจกันในสารละลาย Hydroxyquinoline 200ppm + น้ำตาลทรายขาว 2 เปอร์เซ็นต์ ปรับ pH=4 ด้วยกรดซिटริก และ ฉีพ่น BA 100ppm + สารจับใบที่คอก ผลการทดลองปรากฏว่า การสูญเสียคุณภาพของคอกมัวจะเนื่องมาจากคอกมัลติ ethylene จำนวนมาก ทำให้เกิดการสร้าง abscission zone

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นได้เร็ว และจากสาเหตุนี้ทำให้กลีบนอก senescence เร็ว ที่เห็นได้ชัดคือ สีเขียวของกลีบ
ดอกจะจางไปในระยะเวลาเพียง 2 วัน ซึ่งผลจากการใช้ BA ความเข้มข้น 100 ppm+ สาร
จับใบ ฉีดพ่นกลีบดอกเพื่อชะลอการสลาบตัวของกลีบโรฟิลล์ ในขณะที่เดียวกันก็ใช้สารละลาย $AgNO_3$
50 ppm+ น้ำคาลทรายเป็น 2 เปอร์เซ็นต์ + กรดซิงค์ 150 ppm เป็นสารละลายในการ
ปักแจกันด้วย จะส่งเสริมให้ใช้ดอกบัวปักแจกันได้นานยิ่งขึ้น เนื่องจากคุณสมบัติของ Ag^+ ซึ่งช่วย
ลดการเกิด ethylene และ BA ช่วยชะลอการสลาบตัวของกลีบโรฟิลล์

จากการทดลองครั้งนี้พอจะมีแนวทางได้ว่า การจะปักอายุการปักแจกันของดอกบัว
โคบีให้กลีบดอกคงสภาพความเขียวสทออยู่ได้ คงจะต้องใช้สารในกลุ่ม cytokinins ซึ่งมีคุณ
สมบัติชะลอการสลาบตัวของกลีบโรฟิลล์ ด้วยการฉีดพ่นสารละลายที่กลีบดอกโดยตรง และสำหรับ
สารละลายที่จะใช้ในการปักแจกันก็ควรจะใช้ $AgNO_3$ ความเข้มข้นที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้
อาจจะยังไม่เหมาะสมเพียงพอ ที่มีแนวทางเป็นไปได้ว่า $AgNO_3$ จะช่วยส่งเสริมการปักอายุ
การปักแจกันของดอกบัวได้ เมื่อใช้คู่กับการพ่นสารในกลุ่ม cytokinins ไปที่กลีบดอก

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	ก
สารบัญตารางภาคผนวก	ข
คำนำและวัตถุประสงค์	1
การทรวจเอกสาร	3
อุปกรณ์และวิธีการ	12
ผลการทดลอง	15
วิจารณ์ผลการทดลอง	24
สรุปผลการทดลอง	27
เอกสารอ้างอิง	29
ภาคผนวก	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนวันที่สี่ของกลีบคอกคงสภาพความมีสีเขียว และสี่ของคอกมัว หลังจากบักแจกันไปแล้ว 3 – 5 วัน จากการทดลองครั้งที่ 1	16
2	จำนวนวันที่สี่ของกลีบคอกคงสภาพความมีสีเขียว และสี่ของคอกมัว หลังจากบักแจกันไปแล้ว 3 – 5 วัน จากการทดลองครั้งที่ 2	18
3	จำนวนวันที่สี่ของกลีบคอกคงสภาพความมีสีเขียว และสี่ของคอกมัว หลังจากบักแจกันไปแล้ว 3 – 5 วัน จากการทดลองครั้งที่ 3	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่	หน้า
1 วิเคราะห์ผลทางสถิติจำนวนวันที่สีของกลีบดอกคงสภาพ ความมีสีเขียวของคอกมัว (<u>Nelumbo nucifera</u>) หลังจากปักแจกันในสารละลายต่างๆของการทดลองที่ 1	32
2 วิเคราะห์ผลทางสถิติสีของกลีบคอกมัว (<u>Nelumbo nucifera</u>) หลังจากปักแจกันในสารละลายต่างๆ 3 วัน ของการทดลองที่ 1	32
3 วิเคราะห์ผลทางสถิติสีของกลีบคอกมัว (<u>Nelumbo nucifera</u>) หลังจากปักแจกันในสารละลายต่างๆ 4 วัน ของการทดลองที่ 1	33
4 วิเคราะห์ผลทางสถิติสีของกลีบคอกมัว (<u>Nelumbo nucifera</u>) หลังจากปักแจกันในสารละลายต่างๆ 5 วัน ของการทดลองที่ 1	33
5 วิเคราะห์ผลทางสถิติของจำนวนวันที่สีของกลีบดอกคงสภาพ ความมีสีเขียวของคอกมัว (<u>Nelumbo nucifera</u>) หลังจากปักแจกันในสารละลายต่างๆ ของการทดลองที่ 2	34
6 วิเคราะห์ผลทางสถิติสีของกลีบคอกมัว (<u>Nelumbo nucifera</u>) หลังจากปักแจกันในสารละลายต่างๆ 3 วัน ของการทดลองที่ 2	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตารางภาคผนวก (ต่อ)

ตารางภาคผนวกที่

หน้า

7	วิเคราะห์ผลทางสถิติของกลีบคอกบัว (<u>Nelumbo nucifera</u>) หลังจากปักแจกันในสารละลายต่างๆ 4 วัน ของการทดลองที่ 2	35
8	วิเคราะห์ผลทางสถิติจำนวนวันที่สีของกลีบคอกคงสภาพความมีสีเขียวของคอกบัว (<u>Nelumbo nucifera</u>) หลังจากปักแจกันในสารละลายต่างๆ ของการทดลองที่ 3	35
9	วิเคราะห์ผลทางสถิติของกลีบคอกบัว (<u>Nelumbo nucifera</u>) หลังจากปักแจกันในสารละลายต่างๆ 3 วัน ของการทดลองที่ 3	36
10	วิเคราะห์ผลทางสถิติของกลีบคอกบัว (<u>Nelumbo nucifera</u>) หลังจากปักแจกันในสารละลายต่างๆ 4 วัน ของการทดลองที่ 3	36
11	วิเคราะห์ผลทางสถิติของกลีบคอกบัว (<u>Nelumbo nucifera</u>) หลังจากปักแจกันในสารละลายต่างๆ 5 วัน ของการทดลองที่ 3	37

การทดลองใช้สารเคมีปีคอายุการปักแจกันของดอกบัว

คำนำ

ดอกบัวหลวง (*Nelumbo nucifera*) เป็นไม้ตัดดอกชนิดหนึ่งที่มีราคาค่อนข้างแพง เมื่อเทียบกับอายุการใช้ประโยชน์ เนื่องจากจะสลายใต้น้ำได้เพียงวันเดียว นอกจากนี้ดอกบัวยังมี ความสำคัญทางเศรษฐกิจของเมืองไทย เนื่องจากมีผู้ใช้กันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้าน พุทธศาสนา ชาวพุทธทุกคนนิยมใช้ดอกบัวในการบูชาพระหรือในงานมงคลต่างๆ แต่ราคาของ ดอกบัวไม่แน่นอน ซึ่งขึ้นอยู่กับระยะที่บัวให้ดอกว่าระยะนั้นมีบัวในกลีบมากหรือน้อยเพียงใด และ ขึ้นอยู่กับระยะที่มีความสำคัญทางศาสนา จากการสอบถามผู้ขายในตลาดบางกะปิ พบว่าระยะที่ บัวให้ดอกน้อยคือช่วงฤดูหนาว ราคาของดอกบัวร้อยละ 70 – 80 บาท ในฤดูร้อนจะมีดอกบัว มาก ราคาขายร้อยละ 40 – 50 บาท ปกติจะขายเป็นกิโลกรัม 10 กิโลกรัม ราคา กิโลกรัม 10 บาท ในการใช้ประโยชน์ของดอกบัวจะเสียบคุณภาพเร็ว เช่น เสียบภายในแปลงเนื่องจากสภาพแวดล้อม หรือมีคุณภาพดี แต่ใช้ประโยชน์ได้เพียง 1 วัน กลีบนอกของดอกจะกลายเป็นสีคล้ำ และกลีบ ดอกมีรอยช้ำไหม้สีคล้ำ โดยเฉพาะในปัจจุบันดอกบัวสามารถส่งขายต่างประเทศได้ ปัญหาเรื่อง คุณภาพของดอกไม้อีกต่ำลง จะต้องแก้ไข เนื่องจากตลาดต่างประเทศให้ความสำคัญเรื่องนี้มาก เพราะว่าเป็นสิ่งสำคัญในการต่อรองราคาและปริมาณการสั่งซื้อ ดังนั้น ถ้าสามารถหาสูตรเคมีที่ เหมาะสมสำหรับการปีคอายุการใช้ประโยชน์ เพื่อให้คุ้มค่างบเงินที่ซื้อดอกบัวมาใช้ จะสามารถ ส่งขายระยะทางไกลๆได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อทดลองหาสูตรสารเคมีที่เหมาะสมที่จะเป็นสารส่งเสริมคุณภาพในการปักแจกันของคอกบัวหลวง
2. เพื่อหาวิธีการใช้สารเคมีในลักษณะต่างๆให้เหมาะสมกับการจะช่วยยืดอายุการปักแจกันหรืออายุการใส่ประโยชน์ของคอกบัวหลวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจเอกสาร

คอกบัว (*Nelumbo nucifera*) เป็นดอกไม้ที่สำคัญในตลาดเมืองไทย ศาสนิกชนใช้ในการบูชาพระ ซึ่งความสำคัญของคอกบัวมีหลายประการ ทั้งนี้คือ เป็นดอกไม้ที่ใช้ในพิธีพุทธศาสนา และมีแนวโน้มที่จะส่งขายในตลาดต่างประเทศ นอกจากนี้ส่วนของคอก เช่น เกสรตัวผู้ และกลีบบัวคากแห้ง ใช้เป็นสมุนไพร มีฤทธิ์บำรุงหัวใจ คอกบัวจึงถือได้ว่าเป็นดอกไม้ที่สำคัญทางเศรษฐกิจอย่างหนึ่งของประชาชนเมืองไทย แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้บริโภคไม่สนใจคือ ราคาคอกบัวสูงพอสมควร แต่สามารถได้ประโยชน์ได้น้อยวัน คอกบัวที่เกษตรกรนิยมปลูกคอกคือ

1. ปทุมหรือบัวหมา คอกใหญ่ รูปทรงคอกคุดเป็นรูปไข่เรียว มีสีชมพู
2. บัวหลวงจีน หรือบัวปักกิ่ง หรือบัวเข็ม คอกสีชมพูหรือสีขาว คอกเล็กแคระ รูปทรงคอกคุดเป็นรูปไข่ ยักเล็ก มักมีเมล็ดเพียง 7 – 15 เมล็ด ระยะเวลาตั้งแต่คอกขึ้นมาพ่นน้ำจนบานเต็มที่ 11 – 13 วัน และคอกจะบานอยู่ประมาณ 2 – 3 วัน จึงโรย
3. สัตคมนตรี คอกสีชมพูอ่อน รูปทรงคอกคุดน้อยกว่าพันธุ์แรก ระยะเวลาจะเห็นกลีบเล็กสีขาวปนชมพู ซึ่งก็คือ เกสรตัวผู้ที่เป็นหมัน มีก้านชูเกสรตัวผู้แผ่ออก มีลักษณะคล้ายกลีบคอก (petaloid staminode) อยู่ข้างในใกล้มีก้านชูเกสรตัวผู้จำนวนมาก อยู่ติดกันแน่น จึงทำให้กลีบคอกที่อยู่ภายนอก 2 – 3 ชั้นนั้นโค้งป่องออกมา
4. สัตคมนตรี คอกสีขาวอ่อน มีกลิ่นหอมมาก คอกคุดป้อม มีกลีบเล็กสีขาวอ่อนข้างใน ซึ่งเกสรตัวผู้เปลี่ยนเป็นกลีบเล็กหมด จึงมีกลีบเล็กซ้อนกันมากกว่าบัวสัตคมนตรี
5. บุษกรหรือ บุษกริก คอกสีขาว รูปทรงคอกคุดเป็นรูปไข่เรียว ปลายกลีบสีชมพูเรื่อๆ

(สรีญา, 2523)

ลักษณะการเสียหายของคอกบัวในระหว่างการใช้ประโยชน์

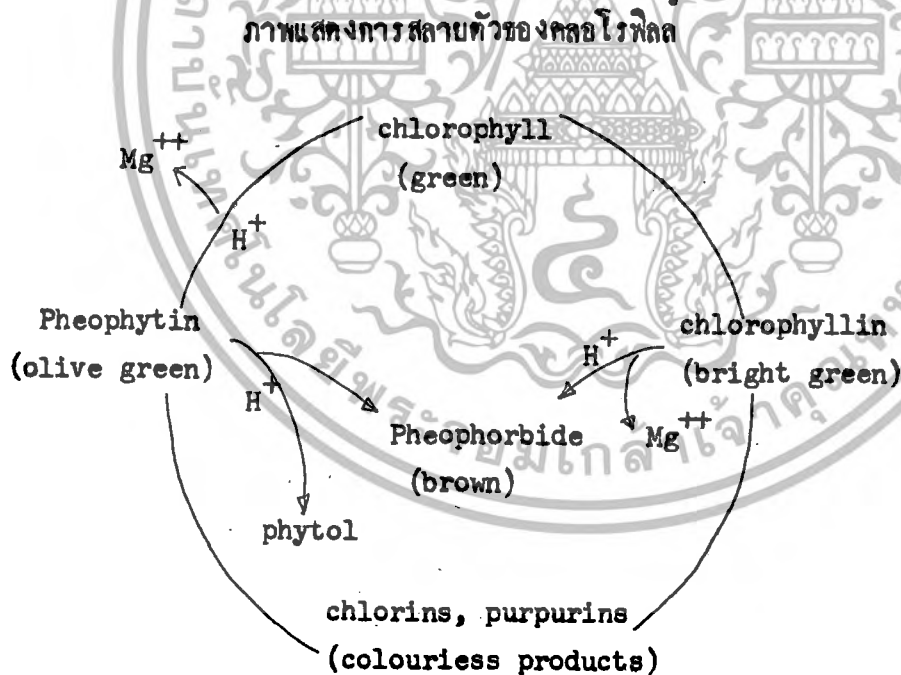
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า จะสังเกตเห็นได้ว่า วันที่ 2 สิงหาคมลงไป หลังจากนั้นกลีบคอกจะร่วง สาเหตุที่ไม่ทราบแน่ชัด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลีบดอกสีจางลงไปเนื่องจากคลอโรฟิลล์สลายตัว สาเหตุที่คลอโรฟิลล์สลายตัวอาจเนื่องจากการเกิด senescence หรือในระหว่างการเก็บรักษา คลอโรฟิลล์จะสลายตัวไปเป็นสารไม่มีสี ทำให้แคโรทีนอยด์ (carotenoid) ปรากฏออกมาให้เห็น โดยเฉพาะในสภาพเป็นกรด คลอโรฟิลล์จะเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เนื่องจากการเคลื่อนย้ายแมกนีเซียม (Mg) จากศูนย์กลางโครงสร้าง tetrapyrrole และเกิดสารใหม่คือ pheophytin ซึ่งมีสีเขียวปนเหลือง ในการสลายตัวของคลอโรฟิลล์นั้นมี chlorophyllase ทำหน้าที่เป็น catalyst ดังสมการ

โดยปฏิกิริยานี้เป็นขั้นแรกที่คลอโรฟิลล์สลายตัวระหว่างการเกิด senescence

ซึ่งขั้นต้นการสลายตัวของคลอโรฟิลล์ สรุปได้ดังภาพ (สมชาย, 2530)

สำหรับการร่วงของกลีบเลี้ยงหรือกลีบดอกนั้น ที่ร่วงไถ่ง่ายนั้นอาจจะเนื่องมาจาก

ออกซิเจน ethylene ทำให้เกิด abscission zone ขึ้นกับกลีบดอก ทำให้กลีบดอกร่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่วนนี้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั่น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เร็วขึ้น ตัวอย่างของการร่วงที่เห็นได้ชัดคือ การร่วงของใบ ซึ่งเรียกว่า Leaf abscission
ไม่ว่ากรณีใดๆ หงสน ออกทงห้ามมเหตดแปลงเนอหา และตองอององเงาขงเฮกสาร์ทุกคร้งหม้การนำไปใช้

ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างและทางสรีรวิทยาที่ยุ่งยากมาก คือก่อนที่ใบจะร่วง ทรงบริเวณโคนก้านใบหรือบริเวณใกล้ๆกับโคนก้านใบจะมีการแบ่งเซลล์เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (ซึ่งความปรกติแล้วไม่มีการแบ่งเซลล์เกิดขึ้น) ทำให้ได้เซลล์ชั้นพิเศษหลายชั้น เรียกว่า abscission zone ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่อยู่ติดกับลำต้นเป็น protective layer และส่วนที่อยู่ห่างจากลำต้นเป็น separative layer เซลล์ชั้นพิเศษเหล่านี้เป็น parenchyma cell เล็กๆ ไม่มี lignin สะสม นอกจากนั้นเซลล์ของ vascular tissue ในก้านใบบริเวณนั้นก็สิ้น และไม่มี fiber ค้ำ จึงทำให้บริเวณดังกล่าวอ่อนแอมาก

ต่อมา separation layer จะแยกออกจากกัน โดยที่บริเวณช่องว่างระหว่างเซลล์มีสารเมือกๆคล้ายวุ้นเกิดขึ้น หรือบางทีมีการเปลี่ยนแปลงทางเคมี ทำให้ผนังเซลล์หรือทั้งเซลล์ของ separation layer ละลายไป ใบจึงร่วงลงมา สำหรับการเปลี่ยนแปลงทางเคมีนี้ส่วนมากเกี่ยวกับ calcium pectate (ไม่ละลายน้ำ) เปลี่ยนแปลงเป็น pectic acid และในที่สุด pectin ละลายน้ำได้ ผนังก็ละลาย ใบจึงร่วง เมื่อใบร่วงแล้ว protective layer ที่เหลือติดอยู่กับลำต้นจะทำหน้าที่สร้างสารเคมีบางอย่าง รวมทั้งมี lignin และ suberin ไปสะสมบนผนังเซลล์ เพื่อช่วยทำหน้าที่ป้องกันเชื้อโรค เช่น รา มิให้รอบแผลที่เกิดจากใบร่วงเป็นอันตรายได้

การเกิด abscission layer นี้ ส่วนมากมักเกิดขึ้นตอนที่ใบแก่เต็มที่แล้ว แต่ในพืชบางชนิดก็อาจเกิดขึ้นในขณะที่ใบเพิ่งเจริญเติบโตขึ้นมาใหม่ก็ได้ ปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆดังกล่าวมาแล้วนั้น ได้แก่ การลดปริมาณของฮอร์โมนพืชพวก auxin (โดยเฉพาะ IAA หรือ indole acetic acid) ในใบ ซึ่งเป็น growth regulating substance (พืชที่ยังอ่อนอยู่จะมี auxin เป็นปริมาณมาก แต่พอแก่ตัวลง auxin ก็ลดลงไป ทำให้ enzyme ชนิด pectin methylesterase (PME) ในเนื้อเยื่อลด activity จึงทำให้เกิด pectin หักกลาวแล้ว abscissin หรือ abscission acid (ABA) ก็เป็นฮอร์โมน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า อื่นๆ อีกชนิดหนึ่ง ที่ช่วยกระตุ้นในการร่วงของใบโดยตรง ซึ่งทำงานตรงข้ามกับ IAA และยังมีฮอร์โมน

เมื่อก่อนเคยทำหนังสือพิมพ์ที่พิมพ์แบบดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มาทำ

อื่นอีกบางชนิด เช่น gibberellin เป็นต้น นอกจากฮอร์โมนแล้ว การร่วงของใบที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของช่วงระยะเวลากลางวันกับกลางคืน (Archer, 1977) อีกสาเหตุหนึ่งที่เป็นสาเหตุให้ดอกมีวงกลีบดอกร่วง เนื่องจากวัชที่ตัดมาอาจได้รับการผสมเกสรแล้ว จึงทำให้ผลิต ethylene สูง ส่งเสริมการร่วงของกลีบดอก (กีรติเวช, 2529) นอกจากนี้ความเสียหายของไม้คอกยังมีสาเหตุ ดังนี้

1. ความเสียหายที่เกิดจากการอุดตันของท่อน้ำ (xylem) ในก้านคอก เมื่อก้านคอกเกิดการอุดตัน ทำให้น้ำขึ้นไปตามก้านคอกไม่ได้ ทำให้คอกเกิดการเหี่ยว สาเหตุแรกของการอุดตัน เนื่องจากมาคผลขณะเก็บเกี่ยว การเก็บเกี่ยวทำให้รอยตัดชำ อาหารหรือสิ่งที่อยู่ในท่อน้ำอาจเป็นสาเหตุของการอุดตันที่ก้านคอก และจุลินทรีย์ เช่น แมคทีเรีย ยีสต์ และเชื้อรา ในสารละลายเคมี ซึ่งมีผลโดยตรงหรือทางอ้อม โดยการสร้างสารประกอบบางอย่างออกมาอุดตันก้าน และพบว่า การแช่ก้านคอกไม้ในสารละลายน้ำตาล จะมีน้ำตาลบางส่วนที่ส่งเสริมการเจริญเติบโตของเชื้อราและแมคทีเรีย หรืออาจกลายเป็นสารเมื่ออุดตันที่ผนังเซลล์ของ vessels และ tracheids (ระพีพัฒน์, 2529)
2. ความเสียหายที่เกิดจากการสูญเสียน้ำ เมื่อปริมาณน้ำในคอกไม้สมดุล จึงเกิดการเหี่ยว และการขาดน้ำทำให้สภาพทางชีวเคมีในพืชเปลี่ยนแปลงไป (วาสนาและวิชชุตา, 2531)
3. ความเสียหายเนื่องจากก๊าซเอธิลีน (ethylene) คอกไม้ที่อยู่ระหว่างเก็บรักษาสามารถผลิตก๊าซเอธิลีน และถ้าสะสมในระดับสูงจะทำให้เกิด senescence เร็วขึ้น และสาร thiabendazole (TBZ) ช่วยลดการผลิต ethylene (ช.ณัฐศิริ, 2530)
4. ความเสียหายเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสีของกลีบคอก ซึ่งเป็นปัญหาในระหว่างการไซ้ประโยชน์ คอกไม้ที่มีกลีบคอกสีแดง สีม่วง หรือสีน้ำเงิน จะมีปัญหามากที่สุด เพราะสีแดงหรือสีม่วงหรือสีน้ำเงิน คือรงควัตถุพวก anthocyanin เปลี่ยนสีได้ตาม pH ภายในเซลล์ (ช.ณัฐศิริ, 2527)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวทช. ได้รับความไว้วางใจให้รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

5. ความเสียหายเนื่องจากการขาดธาตุอาหาร การตัดคอกไม้ออกจากต้น เป็นการไม่วางกรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แยกคอกออกจากแหล่งที่ไคร์โมไฮเครท (นิธิยา, 2525)

การใช้สารเคมีส่งเสริมคุณภาพไม้ตัดคอก

เนื่องจากคอกไม้หลังการเก็บเกี่ยวจนกระทั่งถึงผู้ใช้ประโยชน์ จะเกิดปัญหาต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การร่วงของคอกและกลีบคอก (flower bud and petal abscission)
2. การเปลี่ยนสีของใบ จากสีเขียวกลายเป็นสีเหลืองหรือสีคล้ำมืด (foliage discolouration yellowing and darking)
3. การโค้งงอของก้านคอกเพื่อหนีแรงดึงดูดของโลก (geotropic bending)
4. การเปลี่ยนแปลงสีของกลีบคอก (flower discoloration blueing and darking)
5. ก้านคอกเกิดการอุดตัน (stem blockage)
6. ก้านคอกคอกงอ (bent neck)
7. ก้านคอกเน่า
8. การเหี่ยวของคอกในระหว่างการขนส่ง
9. อายุการใช้ประโยชน์สั้น
10. คอกไม้มีคุณภาพไม่ดี
11. อายุการเก็บรักษาสั้น

ปัญหาดังกล่าวมาแล้วสามารถแก้ไขได้โดยใช้สารเคมีส่งเสริมคุณภาพคอกไม้ให้เหมาะสมกับชนิดของคอกไม้นั้นๆ ซึ่งสารเคมีที่ส่งเสริมคุณภาพของคอกไม้ ส่วนใหญ่ประกอบด้วย อาหาร สารฆ่าเชื้อโรค หรือสารป้องกันการเกิดเอทิลีน (ethylene) และกรดอินทรีย์ สามารถใช้ได้

ตั้งแต่ปลูก ผู้ขายปลีกรู้จัก ผู้บริโภค การทดลองใช้สารเคมีสำหรับส่งเสริมคุณภาพและรักษาคุณภาพ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับเอาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอกไม้ เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพ เพื่อบีคอายุของไม้คอกคอก การใช้สารเคมีส่งเสริมคุณภาพของไม้คอก แบ่งได้ดังนี้

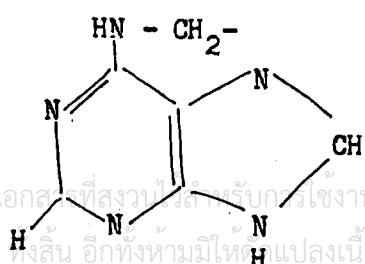
1. การใช้สารละลายเพื่อคืนสภาพความสด (conditioning)
2. การใช้สารละลายเคมีเป็นระยะสั้นๆก่อนการขนส่งหรือเก็บรักษา (pulsing)
3. การใช้สารละลายเคมีเพื่อให้คอกบาน (bud-opening)
4. การใช้สารละลายเคมีในการปักแจกัน (holding)

การใช้สารละลายเคมีในการปักแจกัน

สารละลายเคมีที่ใช้ในการปักแจกัน นิยมใช้กันมานานแล้ว กลุ่มบุคคลที่ใช้คือ ผู้ขายส่งและผู้ขายปลีก จะแช่ก้านคอกไม้ในสารละลายเคมีจนกว่าจะซาบได้ และเมื่อ (ยูริโกล) นิยมใช้ในการปักแจกัน เพื่อให้มีอายุการใช้ประโยชน์นานขึ้น สารละลายเคมีนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับสารละลายเคมีที่ใช้ pulsing และจะช่วยให้คอกบาน แต่ความเข้มข้นเจือจางกว่า (เช.ณิกรศิริ, 2527) สารเคมีที่นิยมนำมาใช้เป็นสารส่งเสริมคุณภาพคอกไม้ ได้แก่

1. Cytokinins คุณสมบัติที่สำคัญของ cytokinin คือ ช่วยในการเคลื่อนย้ายอาหาร ส่วนของใบพืชได้รับไซโตไคนินจะสามารถดึงอาหารมาจากส่วนอื่นๆได้ ดังนั้นส่วนที่ได้รับสารดังกล่าวนี้จะมีชีวิตอยู่ได้นานกว่าส่วนอื่นๆ นอกจากจะช่วยในการเคลื่อนย้ายอาหารแล้ว ยังป้องกันมิให้คลอโรฟิลล์ถูกทำลายได้โดยง่าย แม้แต่ใบพืชเริ่มเปลี่ยนเป็นสีเหลืองแล้ว การให้ใบพืชได้รับไซโตไคนิน จะทำให้ใบสามารถสังเคราะห์คลอโรฟิลล์ขึ้นได้อีก

ไซโตไคนินที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ BA (benzyladenine) ซึ่งมีโครงสร้างทางเคมีดังนี้ (สัมพันธ, 2529)

BA (benzyladenine)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ หวังสัน อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้ BA เป็นสารบีคอาบการปักแจกันเพียงอย่างเดียว มักจะไม่ได้ผลดี แต่ถ้าใช้ร่วมกับน้ำตาลจะช่วยให้การปักแจกัน นั้นคือสารทั้ง 2 ชนิดมีผลในการสนับสนุนซึ่งกันและกัน และถ้าปรับระดับ pH ให้ต่ำลงมาประมาณ 3.5 จะทำให้บีคอาบการปักแจกันมากขึ้น (พีรเดช, 2529)

จากการทดลองใช้สาร BA 5 มก./ล. ผสมในสารละลายปักแจกัน ซึ่งประกอบด้วย น้ำตาลซูโครส 5 เปอร์เซ็นต์ และ HQC 300 มก./ล. โดยทดลองกับดอกคาร์เนชั่น พบว่า BA จะยับยั้งการสร้าง ethylene โดยสิ้นเชิง ทำให้การปักแจกันเพิ่มขึ้นจาก 6 วัน เป็น 17 วัน

การใช้ BA สำหรับปักแจกันคาร์เนชั่น ใช้ความเข้มข้น 10 – 100 ppm จะช่วยส่งเสริมการเจริญของใบและช่อดอกคาร์เนชั่น (ช.ณัฐศิริ, 2527)

2. น้ำตาล (sugar) น้ำตาลที่นิยมใช้มากที่สุดในสารละลายเคมีคือ น้ำตาลซูโครส ความเข้มข้นของน้ำตาลขึ้นอยู่กับวิธีการที่จะใช้ ถ้าต้องการแช่ดอกในสารละลายเคมีนานๆ ควรใช้ความเข้มข้นต่ำ แต่ถ้าใช้จุ่มก้านดอกเพียงระยะเวลาสั้นๆ หรือเพื่อให้ดอกบาน ควรใช้ความเข้มข้นสูงขึ้น ถ้าน้ำตาลเข้มข้นสูงเกินไปจะทำให้ใบและกลีบดอกเสียหายได้ ทว่าในไม่มีสี เชี่ยวบ่งบอกความเข้มข้นสูงของน้ำตาลในดอกกลีบดอก เพราะว่าน้ำตาลที่เราให้ไปบางส่วน จะสะสมที่ใบก่อน จากนั้นจึงเคลื่อนย้ายไปที่กลีบดอก น้ำตาลเป็นตัวช่วยชลอการเหี่ยวของดอก เนื่องจากน้ำตาลจะไปช่วยรักษาสมดุลของน้ำ โดยลดการเปิดของรูใบ และลดการควบแน่นน้ำให้อบลง และเป็นอาหารให้กับดอกด้วย แต่น้ำตาลจะได้ผลดีต้องผสมสารเคมีเข้าเชื้อแบคทีเรียด้วย (ช.ณัฐศิริ, 2527)

3. Hydroxyquinoline, HQ เป็นสารฆ่าเชื้อโรค (germicides) สารละลายที่ใช้สำหรับรักษาคุณภาพ หรือส่งเสริมให้คุณภาพของดอกไม้ดีขึ้นนั้น จะต้องมีส่วนผสมของสารฆ่าเชื้อโรคอยู่ด้วยเสมอ เพราะสาเหตุที่สำคัญอย่างหนึ่งจะทำให้ดอกไม้สูญเสียคุณภาพ คือพวกเชื้อโรค หรือจุลินทรีย์ สารที่นิยมใช้คือ 8-hydroxyquinoline sulphate (HQS), และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

8-hydroxyquinoline citrate (HQC) ความเข้มข้น 200 – 600 ppm จะไปช่วยลดการออกดอกของท่อน้ำ โดยจะไปจับไอออนและแอนไอออนที่ทำให้ท่อน้ำอุดตัน ช่วยยับยั้งการทำงานของแมคทีเรียและการเจริญเติบโตของเชื้อรา (ช.ฉินฐศิริ, 2527)

4. เงิน (Silver, Ag) เป็นเกลือแร่ซึ่งสามารถส่งเสริมการดูดน้ำ ทำให้คอกไม้มีอายุการใช้งานที่ยาวนาน การทดลองใช้ $AgNO_3$ ฉีดพ่นไปที่ใบของต้นแตง (*Cucumis sativus* L. cv Wisconsin SMR-18 และ GY₃ และมะเขือเทศ (*Lycopersicon esculatum* cv. Homestead) จะช่วยยับยั้งผลของ ethylene ในมะเขือเทศ $AgNO_3$ 250 และ 500 มก./ลิตร จะมีผลช่วยป้องกันไม่ให้ก้านใบโค้งลงมา (epinasty) senescence และใบร่วง การชักนำของ ethylene ในระหว่างที่แช่อยู่ในสารละลายเอธิลีน 6 วัน ในแตง $AgNO_3$ 50 – 100 มก./ลิตร จะป้องกันต้นแตงจากผลของเอธิลีน และ senescence ให้กับต้นแตง $AgNO_3$ ที่ฉีดพ่นให้กับแตง GY₃ ความเข้มข้น 500 มก./ลิตร จะช่วยเปลี่ยนเพศจากต้นที่มีดอกตัวเมียไปเป็นต้นที่มีดอกตัวผู้ การศึกษาการเคลื่อนย้ายของเงินในรูปไอออน (Ag^+) โดยใช้เงินในรูปของ $AgNO_3$ พบว่ามีการเคลื่อนที่ในก้านคอกประมาณ 3 ซม./วัน สารนี้เมื่อเคลื่อนย้ายไป และจะไม่สะสมที่ฐานรองคอก และแสดงคุณสมบัติยับยั้งผลของ ethylene (ช.ฉินฐศิริ, 2527)

5. น้ำ น้ำที่ควรพิจารณานำมาใช้คือ น้ำกลั่นและน้ำกรอง น้ำกลั่นเป็นน้ำบริสุทธิ์จริงๆ ปราศจากเชื้อโรคและไอออนทุกชนิด ส่วนน้ำกรองยังมีไอออนบางอย่างอยู่ ดังนั้นจึงมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะนำมาใช้ได้ดีกว่า เพราะการดูดซึมน้ำหรือธาตุอาหารของพืชเกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนไอออนด้วย จึงทำให้มีการเคลื่อนไหวของไอออนส่งผลให้ก้านคอกคุดน้ำได้ดีขึ้น ไม่เกิดการอุดตัน ลดอาการคอกคอกอ่อน (สมมนท์, 2527)

6. สารลด pH ได้แก่ กรดอินทรีย์ นิยมใช้ citric acid นอกจากนี้จะช่วยลดจำนวนจุลินทรีย์แล้วยังช่วยให้คอกไม้มีสีเข้มสดใส ระดับความเข้มข้น 400 – 800 ppm ใช้ได้

กับคอกไม้หลายชนิด ทั้งนี้เพราะกรดจะไม่มีการยับยั้งการสังเคราะห์คลอโรฟิลล์ (pigment) พวก anthocyanins ไม่วางกรณิใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำให้ดอกไม้มีสีแดงเข้มขึ้น เป็นการปรับปรุงคุณภาพดอกไม้ (สมนท, 2527)

7. สารจับใบ (stickers หรือ sticking agents) เป็นสารทำหน้าที่คล้าย กาว เมื่อผสมลงไปในการละลายพ่นให้พืช จะทำให้หยดของสาร เกาะติดแน่นอยู่บนใบ จึงป้องกันการชะล้างเนื่องจากน้ำฝนได้ สารจับใบบางชนิดมีคุณสมบัติเป็นสาร เปียกใบควยในตัว จึงทำให้ หยดสารแผ่กระจายแบนราบและติดแน่นบนผิวใบ ทำให้การดูดซึมน้ำดีขึ้น (พีรเดช, 2529)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. ทอกมันท์หลอดพันธุ์สัตว์ผสม
2. กระจกบ่อน้ำซึ่งใช้แทนแจกัน
3. สารเคมี ใค้แก่
  - เกลือเงิน (Silver nitrate : AgNO_3)
  - ไฮดรอกซีควิโนลีน ซัลเฟต (Hydroxyquinoline sulfate : HQS)
  - กรดซิตริก (Citric acid)
  - น้ำตาลทรายขาว (Sucrose)
  - Cytokinin (BA)
  - น้ำกลั่น
  - น้ำประปา
4. อุปกรณ์สำหรับเตรียมสารเคมี ใค้แก่
  - บีกเกอร์
  - แห้งแก้ว
  - เครื่องชั่งแบบ 2 จาน
  - เครื่องชั่งละเอียด
  - กระจกตวง
  - กระจกชั่ง
  - ขวดสีชา
  - กระจกฉีดยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เวอร์เนียร์ คาลิปเปอร์ (Vernior calipper)
6. เทอร์โมมิเตอร์ ชนิด DRY-WET
7. กระดาษเทียบสี (R.H.S colour chart)

วิธีการ

1. เตรียมคอกบัว ใช้คอกบัวคอก โดยตัดปลายก้านคอกให้เป็นรูปปากฉลาม โดยตัดให้ก้านคอกมีความยาวพอเหมาะกับแจกัน และแกะกลีบคอกด้านนอกออก 2 – 3 กลีบ เนื่องจากที่ฐานรองคอกมีกลีบคอกขนาดเล็ก และมีรอยข้ำมมาก

2. การวางแผนการทดลอง ใช้การวางแผนทดลองแบบ CRD (Completely Randomized Design) โดยมีการทดลอง 3 ครั้ง แต่ละครั้งมีวิธีการดังนี้

การทดลองที่ 1

ทำการทดลอง 7 วิธีการ ละ 3 ข้ำม ละ 2 คอก

วิธีการที่ 1 บักแจกันในน้ำบาดาล (control)

วิธีการที่ 2 บักแจกันในน้ำกลั่น

วิธีการที่ 3 – 7 บักแจกันในน้ำบาดาล 2, 4, 6, 8 และ 10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

การทดลองที่ 2

วิธีการที่ 1 บักแจกันในน้ำบาดาล (control)

วิธีการที่ 2 บักแจกันในน้ำกลั่น

วิธีการที่ 3 บักแจกันในสารละลายเกลือเงิน (AgNO_3 50 ppm+ น้ำตาลทรายขาว (sucrose)

4 เปอร์เซ็นต์ + กรดซิตริก 150 ppm

วิธีการที่ 4 บักแจกันในเกลือเงิน (AgNO_3 50 ppm + น้ำตาลทรายขาว (sucrose)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
4 เปอร์เซ็นต์ + กรดซิตริก 150 ppm ปรับ pH=4 ด้วยกรดซิตริก และฉีดพ่น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยี่สิบห้าหมื่นห้าพันแปดสิบสอง และ หอสมุดฯ กองส่งเสริมของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BA 100 ppm + สารจับใบที่คอก

วิธีการที่ 5 บักแจกันใน Hydroxyquinoline sulfate (HQS) 200 ppm+ น้ำตาลทรายขาว

4 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณ pH = 4 ด้วยกรรชิตริก

วิธีการที่ 6 บักแจกันในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate(HQS) 200 ppm +

น้ำตาลทรายขาว 4 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณ pH = 4 ด้วยกรรชิตริก และฉีดพ่น BA

100 ppm + สารจับใบที่คอก

การทดลองที่ 3

วิธีการที่ 1 บักแจกันในน้ำประปา

วิธีการที่ 2 บักแจกันในน้ำกลั่น

วิธีการที่ 3 บักแจกันในเกลือเงิน (AgNO_3) 50 ppm + น้ำตาลทรายขาว 2 เปอร์เซ็นต์
กรรชิตริก 150 ppm

วิธีการที่ 4 บักแจกันในเกลือเงิน (AgNO_3) 50 ppm + น้ำตาลทรายขาว 2 เปอร์เซ็นต์
กรรชิตริก 150 ppm และฉีดพ่น BA 100 ppm + สารจับใบที่คอก

วิธีการที่ 5 บักแจกัน Hydroxyquinoline sulfate (HQS) 200 ppm + น้ำตาลทราย
ขาว 2 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณ pH = 4 ด้วยกรรชิตริก

วิธีการที่ 6 บักแจกันสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate(HQS) 200 ppm+ น้ำตาล
ทรายขาว 2 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณ pH=4 ด้วยกรรชิตริก และฉีดพ่น BA 100 ppm +
สารจับใบที่คอก

3. จำนวนครั้งในการทดลอง ทำการทดลอง 3 ครั้ง โดยใช้น้ำวันรู้เดียวกันและ

จากสวนเดียวกัน คือ สวนนายจาง วงศ์เกิด 13 ม.6 แขวงสะพานสูง บางกะปิ กทม. แต่ใช้

เวลาในการทดลองต่างกัน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภายในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
การทดลองครั้งที่ 1 ทำการทดลองวันที่ 16 มิถุนายน 2531 – 20 มิถุนายน 2531
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องส่งของลงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดลองครั้งที่ 2 ทำการทดลองวันที่ 25 มิถุนายน 2531 – 28 มิถุนายน 2531

การทดลองครั้งที่ 3 ทำการทดลองวันที่ 1 กรกฎาคม 2531 – 6 กรกฎาคม 2531

4. บันทึกผลการทดลอง

1. บันทึกจำนวนวันที่สีของคอกคองสภาพสีเขียว

2. บันทึกเส้นผ่าศูนย์กลางของคอก

3. บันทึกสีของคอก

5. สถานที่ทำการทดลอง

ห้องปฏิบัติการวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ผลการทดลองที่ 1

จำนวนวันที่สีของกลีบคอกคองสภาพความมีสีเขียว

จากการทดลองใช้สารเคมีในลักษณะส่งเสริมคุณภาพคอกไม้ปักแจกันคอกไม้ฉัตร ผลปรากฏว่า control (วิธีที่ 1 ซึ่งปักแจกันคว้าน้ำตาล) ไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับวิธีการอื่นๆ (ตารางภาคผนวก) ที่ 1) คือวิธีการที่ 2 (ปักแจกันคว้าน้ำกลั่น) วิธีการที่ 3, 4, 5, 6 และ 7 (ปักแจกันในสารละลายน้ำตาล 2%, 4%, 6%, 8% และ 10%) อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะไม่มีความแตกต่างทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่สีของกลีบคอกคองสภาพความมีสีเขียวของคอกไม้ จะเห็นได้ว่า วิธีการที่ 7 จะมีค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่สีของกลีบคอกคองสภาพความมีสีเขียวที่ดีที่สุด คือ 4.33 วัน ในขณะที่ control ปักแจกันได้เฉลี่ย 4 วัน (ตารางที่ 1)

สีของคอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
จากการทดลองใช้สารเคมีในลักษณะส่งเสริมคุณภาพคอกไม้ปักแจกันคอกไม้ฉัตร
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 จำนวน วันที่สีของกลีบคอกคงสภาพความมีสีเขียวและการ เปลี่ยนแปลงสีของคอกบัว
หลังจากปักแจกันไปแล้ว 3 – 5 วัน จากการทดลองครั้งที่ 1

วิธีการ	จำนวน วันที่สีของกลีบ คอกคงสภาพความมี สีเขียว (วัน)		สีของคอก ^{2/} (คะแนน)				
			วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5		
1. น้ำาคาล (control)	4	a ^{1/}	3	a ^{1/}	3.8333 a ^{1/}	4	a ^{1/}
2. น้ำกลั่น	4.16667	a	2	a	2.8333 a	3.8333	a
3. S2	4	a	2.8333	a	3.5 a	4	a
4. S4	4.16667	a	2.333	a	3.16667a	3.66667	a
5. S6	4	a	2.8333	a	3.66667a	4	a
6. S8	4.16667	a	2.16667a	a	2.8333 a	3.8333	a
7. S10	4.3333	a	2.5 a	a	3.333 a	3.66667	a

หมายเหตุ S = น้ำาคาลทรายขาว มีหน่วยเป็น เปอร์เซ็นต์

1/ ตัวอักษรที่ตามหลังตัวเลขที่เหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันตามการวิเคราะห์ทางสถิติ

2/ สีของคอก

การให้คะแนนสีของคอก

1 = สีเข้มเป็นสีเริ่มทดลอง ซึ่งใช้เทียบกับแผ่นเทียบสี R.H.S colour chart อยู่ในเกณฑ์ของ 144D - 145A

2 = สีจางรองลงมาจาก 1 คืออยู่ในเกณฑ์ของสี 145B

3 = สีจางรองลงมาจาก 2 คืออยู่ในเกณฑ์ของสี 145C

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากทดลองไปได้ 3 วัน ผลปรากฏว่า control (วิธีการที่ 1 ซึ่งปักแจกันคว้าน้ำตาล) ไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับวิธีการอื่นๆ คือวิธีการที่ 2 (ปักแจกันคว้าน้ำกลั่น) วิธีการที่ 3, 4, 5, 6, 7 (ปักแจกันในสารละลายน้ำตาล 2%, 4%, 6%, 8% และ 10% ตามลำดับ) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะไม่มีความแตกต่างทางสถิติ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงสีของกลีบดอก จะเห็นได้ว่าวิธีการที่ 2 จะเปลี่ยนแปลงสีของกลีบดอกน้อยที่สุด (ตารางที่ 1, ตารางภาคผนวกที่ 2)

หลังจากทดลองไปได้ 4 วัน ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ (ตารางภาคผนวกที่ 3) แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงสีของกลีบดอก จะเห็นได้ว่าวิธีการที่ 2 และวิธีการที่ 6 จะมีการเปลี่ยนแปลงของกลีบดอกน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับวิธีการที่ 1, 3, 4, 5, 7 (ตารางที่ 1)

หลังจากทดลองไปได้ 5 วัน ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ (ตารางภาคผนวกที่ 4) แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการไหลคะแนนสีของกลีบดอก จะเห็นได้ว่าวิธีการที่ 2 และวิธีการที่ 7 จะมีการเปลี่ยนแปลงสีของกลีบดอกน้อยที่สุด

100367

ผลการทดลองที่ 2

จำนวนวันที่สีของกลีบดอกคงสภาพความมีสีเขียว

ในการทดลองใช้สารเคมีในลักษณะสารส่งเสริมคุณภาพดอกไม้ บักแฉก้นดอกบัวฉัตร หลังจากเกิดกลีบดอกขึ้นนอกดอกในวันที่ 3 ผลปรากฏว่าอายุการบักแฉก้น วิธีการที่ 1 (บักแฉก้นในน้ำประปา) จะไม่มีความแตกต่างทางสถิติ กับวิธีการที่ 2 (บักแฉก้นในน้ำกลั่น) วิธีการที่ 3 (บักแฉก้นในสารละลาย AgNO_3 50 ppm + น้ำตาลทราย 4% + กรดซิดริก 150 ppm) วิธีการที่ 4 (บักแฉก้นในสารละลาย AgNO_3 50 ppm + น้ำตาลทรายขาว 4% + กรดซิดริก 150 ppm + ฉีดพ่น BA 100 ppm + สารจับใบที่ดอก) วิธีการที่ 5 (บักแฉก้นในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm + น้ำตาลทรายขาว 4% ปรับ pH=4) วิธีการที่ 6 บักแฉก้นในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm + น้ำตาลทรายขาว 4% ปรับ pH=4 + ฉีดพ่น BA 100 ppm + สารจับใบที่ดอก) แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่สีของกลีบดอกคงสภาพความมีสีเขียว ปรากฏว่าวิธีการที่ 1 จะมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.8333 วัน (ตารางที่ 2, ตารางภาคผนวกที่ 6)

สีของดอก

จากการทดลองใช้สารเคมีในลักษณะสารส่งเสริมคุณภาพดอกไม้ บักแฉก้นดอกบัวฉัตร หลังจากทดลองไปได้ 3 วัน ผลปรากฏว่าสีของดอกบัวจะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 6) คือ วิธีการที่ 6 (บักแฉก้นในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm + น้ำตาลทรายขาว 4% ปรับ pH=4 + ควบคุมกรดซิดริก ฉีดพ่น BA 100 ppm + สารจับใบที่ดอก) มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งกับวิธีการที่ 2 (บักแฉก้นในน้ำกลั่น) วิธีการที่ 5 (บักแฉก้นในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm + น้ำตาลทรายขาว 4% ปรับ pH = 4 ควบคุมกรดซิดริก) วิธีการที่ 1 (บักแฉก้นในน้ำประปา) วิธีไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2. จำนวนวันที่สีของกลีบดอกคงสภาพ ความมีสีเขียวและสีของคอกนับหลังจากปักแจกัน
ไปแล้ว 3 - 4 วัน จากการทดลองครั้งที่ 2

วิธีการ ^{1/}	จำนวนวันที่สีของ กลีบดอกคงสภาพ ความมีสีเขียว (วัน)	สีของคอก ^{2/} (คะแนน)	
		วันที่ 3	วันที่ 4
1. น้ำอากาศ (control)	3.8333 a ^{2/}	2 c ^{2/}	4 a ^{2/}
2. น้ำกลั่น	3.333 a	2.16667 c	3.6667 a
3. Ag 50; S ₄ ; C ₁₅₀	3.333 a	1.8333 b	4 a
4. Ag 50; S ₄ ; C ₁₅₀ ; BA 100, สารจับใบ	3.333 a	1.16667 a	3.8333 a
5. HQS200; S ₄ ; pH=4	3.16667 a	2.16667 c	4 a
6. HQS200; S ₄ ; pH=4; BA 100, สารจับใบ	3.333 a	1 a	4 a

^{1/} Ag = เงิน; S = น้ำตาลทรายขาว; C = กรดซิตริก; HQS = ไฮดรอกซีควิโนลีน
ซัลเฟต; BA = benzyladenine
ตัวเลขที่ตามหลัง Ag, C, HQS, BA มีหน่วยเป็น ppm และ S เป็นเปอร์เซ็นต์

^{2/} ตัวอักษรที่ตามหลังตัวเลขที่ไม่เหมือนกัน มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญในการ
เปรียบเทียบแบบ LSD

^{3/} สีของคอก

การให้คะแนนสีของคอก

- 1 สีเข้มเป็นสีเริ่มทดลองซึ่งใช้เทียบกับแถบเทียบสี R.H.S. colour chart
อยู่ในเกณฑ์ของ 144D - 145A
- 2 สีจางรองลงมาจาก 1 คืออยู่ในเกณฑ์ของสี 145B
- 3 สีจางรองลงมาจาก 2 คืออยู่ในเกณฑ์ของสี 145C
- 4 สีขาว คืออยู่ในเกณฑ์ของ 145D

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การที่ 3 (ปักแจกันในสารละลาย AgNO_3 50 ppm + น้ำตาลทรายขาว 4% + กรดซिटริก 150 ppm) แต่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับวิธีการที่ 4 (ปักแจกันในสารละลาย AgNO_3 50 ppm + น้ำตาลทรายขาว 4% + กรดซिटริก จืดพ่น BA 100 ppm + สารจับใบที่ดอก)

หลังจากเห็นกลีบดอกขึ้นนอกดอก 2 – 3 กลีบ ในวันที่ 4 หลังจากทดลองปรากฏว่า Control (วิธีการที่ 1) จะไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับวิธีการที่ 2, 3, 4, 5, 6 (ตารางภาคผนวกที่ 7) แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลีบดอก ปรากฏว่า วิธีการที่มีการเปลี่ยนแปลงสีของดอกน้อยที่สุดคือ วิธีการที่ 2 (ตารางที่ 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13761

ผลการทดลองที่ 3จำนวนวันที่สีของกลีบดอกคงสภาพความมีสีเขียว

จากการทดลองใช้สารเคมีในลักษณะสารส่งเสริมคุณภาพดอกไม้ บักแจกันดอกบัวฉัตร
 ผลปรากฏว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางภาคผนวกที่ 8) โดยวิธีการที่ 4
 (บักแจกันในสารละลาย AgNO_3 50 ppm + น้ำตาลทรายขาว 2% + กรดซิดริก 150 ppm
 ฉีดพ่น BA 100 ppm + สารจับใบที่ดอก) จะมีจำนวนวันที่สีของกลีบดอกคงสภาพความมีสีเขียว
 อยู่มากที่สุด คือ 5.5 วัน (ตารางที่ 3) โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับวิธีการที่ 1
 (บักแจกันใต้น้ำประปา) วิธีการที่ 2 (บักแจกันในน้ำกลั่น) วิธีการที่ 3 (บักแจกันในสารละลาย
 AgNO_3 50 ppm + น้ำตาลทรายขาว 2% + กรดซิดริก 150 ppm) วิธีการที่ 5 (บักแจกัน
 ในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm + น้ำตาลทรายขาว 2% ปรับ
 pH = 4 ด้วยกรดซิดริก) แต่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับวิธีการที่ 6 (บักแจกันในสารละลาย
 Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm + น้ำตาลทรายขาว 2% ปรับ pH=4 ด้วยกร
 ดซิดริก ฉีดพ่น BA 100 ppm + สารจับใบที่ดอก) คือ 5.333 วัน (ตารางที่ 3)

สีของดอก

จากการทดลองใช้สารเคมีในลักษณะสารส่งเสริมคุณภาพดอกไม้ บักแจกันดอกบัวฉัตร
 หลังจากทดลองไปได้ 3 วัน ปรากฏว่าสีของดอกบัวจะมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตาราง
 ภาคผนวกที่ 9) คือวิธีการที่ 6 (บักแจกันในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate
 200 ppm + น้ำตาลทรายขาว 2% ปรับ pH = 4 ด้วยกรดซิดริก ฉีดพ่น BA 100 ppm + สาร
 จับใบที่ดอก) จะมีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งกับวิธีการที่ 5
 (บักแจกันในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm + น้ำตาลทรายขาว 2%
 ปรับ pH = 4 ด้วยกรดซิดริก) วิธีการที่ 2 (บักแจกันในน้ำกลั่น) วิธีการที่ 3 (บักแจกันในสาร

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร

ตารางที่ 3 จำนวนวันที่สีของกลีบคอกคงสภาพความมีสีเขียวและสีของคอกมัวหลังจากปักแจกัน
ไปแล้ว 3 - 5 วัน จากการทดลองที่ 3

วิธีการ ^{1/}	จำนวนวันที่สี ของกลีบคอก คงสภาพความ มีสีเขียว(วัน)	สีของคอก ^{2/} (คะแนน)		
		วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5
1. น้ำตาล (control)	4.333 c ^{2/}	1.6667 b ^{2/}	2.8333 b ^{2/}	3.8333 b ^{2/}
2. น้ำกลั่น	4.166 c	2 b	3 c	4 b
3. Ag 50; S2, C150	4.166 c	1.8333 b	3 c	3.8333 b
4. Ag 50; S2, C150, BA 100, สารจับใบ	5.5 a	1.16667 b	1.16667 a	1.333 a
5. HQS200; S2, pH=4	4.8333 c	2.16667 b	3 c	4 b
6. HQS200; S2, pH=4; สารจับใบ	5.333 b	1 a	1 a	1.5 a

1/ Ag = เกลือเงิน; S = น้ำตาลทรายขาว; C = กรดซิทริก; HQ = ไฮดรอกซีควิโนลีน ซัลเฟต, BA = benzyladenine
ตัวเลขตามหลัง Ag, C, HQS, BA มีหน่วยเป็น ppm และ S เป็นเปอร์เซ็นต์

2/ ตัวอักษรที่ตามหลังตัวเลขที่ไม่เหมือนกันมีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ในการเปรียบเทียบแบบ LSD ในระดับความเชื่อมั่น 95%

3/ สีของคอก

การให้คะแนนสีของคอก

- 1 = สีเข้ม เป็นสีเริ่มทดลองซึ่งใช้เทียบกับแผ่นเทียบสี R.H.S. colour chart อยู่ในเกณฑ์ของ 144D - 145A
- 2 = สีรองลงมาจาก 1 คืออยู่ในเกณฑ์ของสี 145B
- 3 = สีรองลงมาจาก 2 คืออยู่ในเกณฑ์ของสี 145C
- 4 = สีขาว คืออยู่ในเกณฑ์ของสี 145D

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละลาย AgNO_3 50 ppm + น้ำตาลทรายขาว 2% + กรดซัลฟูริก 150 ppm) และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับวิธีการที่ 1 (ปักแจกันในน้ำประปา) วิธีการที่ 4 (ปักแจกันในสารละลาย AgNO_3 50 ppm + น้ำตาลทรายขาว 2% + กรดซัลฟูริก 150 ppm จีคัพ BA 100 ppm + สารจับใบที่คอก) แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงสีของคอก จะพบว่าวิธีการที่เปลี่ยนแปลงมากที่สุดคือ วิธีการที่ 5 (ตารางที่ 3)

หลังจากการทดลองไปได้ 4 วัน ผลปรากฏว่าสีของคอกมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 10) คือวิธีการที่ 6 จะมีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด โดยมีความแตกต่างทางสถิติกับวิธีการที่ 1, 2, 3 และ 5 แต่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับวิธีการที่ 4 และจะพบว่า วิธีการที่ 2, 3 และ 5 จะเปลี่ยนแปลงมากที่สุด (ตารางที่ 3)

จากการทดลองไปได้ 5 วัน ผลปรากฏว่าสีของคอกมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 11) คือวิธีการที่ 4 จะมีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง กับวิธีการที่ 2, 5, 1, 3 แต่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับวิธีการที่ 6 และปรากฏว่า วิธีการที่ 2 และวิธีการที่ 5 มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด (ตารางที่ 3)

วิจารณ์ผลการทดลองที่ 1

จากการทดลองครั้งที่ 1 ซึ่งปักคอกบัวในแจกันในน้ำอากาศ เปรียบเทียบกับคอกบัวที่ปักแจกันในน้ำกลั่น และน้ำทาล 2 – 10 % ปรากฏว่าจำนวนวันที่สีของกลีบคอกคงสภาพความมีสีเขียว และการเปลี่ยนแปลงสีของกลีบคอกไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่า คอกบัวไม่สามารถดูดน้ำทาล หรือแม้กระทั่งน้ำธรรมดาขึ้นไปใช้ประโยชน์ เพื่อให้คอกคงสภาพความสดอยู่ได้ หรือเปอร์เซ็นต์น้ำทาลที่ใช้ อาจจะยังไม่เหมาะสมสำหรับการปักแจกัน หรืออาจจะเป็นไปได้ว่า คอกบัวซึ่งปกติจะผลิต ethylene ในปริมาณสูง เพื่อชูกอกและใบให้ยู่เหนือน้ำ ethylene นี้ อาจจะสะสมอยู่ในคอกเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเมื่อตัดมาใช้ประโยชน์ ทำให้อายุการใช้งานใช้ประโยชน์สั้น กลีบคอกร่วงเร็ว ซึ่ง Archer (1977) กล่าวว่า ethylene จะเป็นตัวเร่งให้ใบและคอกเกิด abscission zone กลีบคอกบัวจึงร่วงง่าย จะเห็นได้ว่าลักษณะการร่วงจะไม่มีขาดแฉก เป็นการร่วงซึ่งมีการเตรียมพร้อมของเซลล์ คือมี protective layer ป้องกันการเสียหายที่เกิดจากขาดแฉกจากการร่วงและจากสาเหตุการสร้าง abscission zone ขึ้นมา ทำให้อาหาร หรือแม้กระทั่งน้ำอาจจะไม่สามารถผ่านไปยังกลีบคอกของบัวได้ ทำให้คอกบัวที่ตัดออกมาจะสดอยู่ได้ก็จากน้ำและอาหารที่สะสมไว้ในตัวคอกหรือกลีบคอกก่อนการตัดออกมาจากต้นเท่านั้น

วิจารณ์ผลการทดลองที่ 2

จากการทดลองครั้งที่ 2 ซึ่งปักแจกันในน้ำอากาศ เปรียบเทียบกับคอกบัวที่ปักแจกัน
 ในน้ำกลั่น, ปักแจกันในสารละลาย AgNO_3 + น้ำตาลทรายขาว 4% + กรดซิดริก 150 ppm
 ปักแจกันในสารละลาย AgNO_3 + น้ำตาลทรายขาว 4% + กรดซิดริก 150 ppm และฉีดพ่น
 BA 100 ppm + สารจับใบที่คอก, ปักแจกันในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate
 200 ppm + น้ำตาล 4% ปรับ pH=4 ค้ำบกรดซิดริก และปักแจกันในสารละลาย Hydroxy-
 quinoline sulfate 200 ppm + น้ำตาล 4% ปรับ pH=4 ค้ำบกรดซิดริก และฉีดพ่น BA
 100 ppm + สารจับใบที่คอก จากผลของการทดลองปรากฏว่า จำนวนวันที่สีของกลีบดอกคงสภาพ
 ความมีชีวิตเขียวของแต่ละวิธีการไม่แตกต่างกัน แต่ในวันที่ 3 ของการบันทึกผล เรื่องสีของคอกบัว
 จะเห็นความแตกต่างคือ วิธีการที่ 4 และ 6 ซึ่งใช้ BA + สารจับใบพ่นที่กลีบดอกของคอกบัว จะ
 มีการเปลี่ยนแปลงของสีน้อยกว่าวิธีการอื่นๆ แสดงว่า BA ซึ่งเป็นสารในกลุ่ม cytokinin
 แสดงคุณสมบัติในการช่วยลการเปลี่ยนแปลงของคลอโรฟิลล์ เหมือนกับรายงานของ พีรเทศ
 (2529) กล่าวว่า cytokinin มีคุณสมบัติช่วยคงสภาพของคลอโรฟิลล์จากส่วนสีเขียวของพืช
 ที่เกิดมาจากต้นแล้ว และการทดลองที่ 3 ซึ่งใช้สารละลาย AgNO_3 + น้ำตาล 4% + กรดซิดริก
 150 ppm ก็มีโอกาสทำให้สีเขียวของกลีบดอกเปลี่ยนแปลงช้ากว่า control และวิธีการที่ 5
 ซึ่งใช้สารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm + น้ำตาลทรายขาว 4% ปรับ
 pH=4 ค้ำบกรดซิดริก แสดงว่า AgNO_3 ในความเข้มข้นนี้คงจะมีส่วนช่วยลการเกิด ethylene
 ของคอกบัวไค้บาง ซึ่ง ช.ณัฐศิริ (2527) กล่าวว่า Ag^+ ช่วยลการเกิด ethylene แม้
 จะมีรายงานว่า Hydroxyquinoline sulfate ก็ช่วยลการเกิด ethylene ไค้บาง แต่
 ความเข้มข้นในการทดลองครั้งนี้อาจจะยังไม่เหมาะสมเพียงพอ คุณสมบัตินี้จึงไม่แสดงออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจารณ์ผลการทดลองที่ 3

จากการทดลองครั้งที่ 3 ซึ่งปักแจกันในน้ำบาดาล เปรียบเทียบกับวิธีการที่ 2 ปักแจกันในน้ำกลั่น วิธีการที่ 3 ปักแจกันในสารละลาย AgNO_3 + น้ำตาลทรายขาว 2% + กรดซिटริก 150 ppm วิธีการที่ 4 ปักแจกันในสารละลาย AgNO_3 + น้ำตาลทรายขาว 2% + กรดซिटริก 150 ppm และฉีดพ่น BA 100ppm + สารจับใบที่คอก วิธีการที่ 5 ปักแจกันในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm + น้ำตาลทรายขาว 2% ปรับ pH=4 ด้วยกรดซिटริก และวิธีการที่ 6 ปักแจกันในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200ppm + น้ำตาลทรายขาว 2% ปรับ pH=4 ด้วยกรดซिटริก และฉีดพ่น BA 100ppm + สารจับใบที่คอก จากผลการทดลองปรากฏว่า อายุการใช้งานประโยชน์ของดอกไม้ที่ปักแจกันในสารละลาย AgNO_3 50 ppm + น้ำตาลทรายขาว 2% + กรดซिटริก 150 ppm และฉีดพ่น BA 100 ppm + สารจับใบที่คอก ลงยลให้จำนวนวันที่สีของดอกคงสภาพความมีสีเขียวโคกที่สุด การเปลี่ยนสีของดอก แม้มักแจกันไปแล้ว 5 วัน ก็ยังมีการเปลี่ยนแปลงสีน้อยกว่าวิธีการอื่นๆ แสดงให้เห็นว่าที่ไซ้ช่วยลคหรือช่วยลคการสลายตัวของคลอโรฟิลล์ เหมือนกับรายงานของ พีรเดช (2529) และ AgNO_3 ก็คงจะช่วยลคการเกิด ethylene เหมือนกับรายงานของ ช.ณิฏฐศิริ (2527) ทำให้อายุการใช้งานประโยชน์ดีกว่าวิธีการอื่นๆ และน้ำตาล 2% ที่ให้คู่กับ AgNO_3 คงจะมีความเหมาะสมพอที่กานดอกสามารถนำไปไซ้ประโยชน์ได้บ้าง

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองทั้ง 3 ครั้ง คือครั้งที่ 1 บักคอกบัวในแจกันในน้ำพาคาล เปรียบเทียบกับคอกบัวที่ปักแจกันในน้ำกลั่น และปักแจกันในน้ำพาคาล 2 - 10 เปอร์เซ็นต์ การทดลองที่ 2 บักแจกันคอกบัวในน้ำพาคาล เปรียบเทียบกับคอกบัวที่ปักแจกันในน้ำกลั่น, บักแจกันในสารละลาย AgNO_3 50 ppm + น้ำพาคาลทรายขาว 4% + กรดซิดริก 150 ppm บักแจกันในสารละลาย AgNO_3 50 ppm + น้ำพาคาลทรายขาว 4% + กรดซิดริก 150 ppm และฉีดยา BA 100 ppm สารจับใบที่คอก, บักแจกันในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm + น้ำพาคาลทรายขาว 4% ปรับ pH=4 ด้วยกรดซิดริก และปักแจกันในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm + น้ำพาคาลทรายขาว 4% ปรับ pH=4 ด้วยกรดซิดริก และฉีดยา BA 100 ppm + สารจับใบที่คอก การทดลองที่ 3 บักแจกันคอกบัวในน้ำพาคาล เปรียบเทียบกับคอกบัวที่ปักแจกันในน้ำกลั่น, บักแจกันในสารละลาย AgNO_3 50 ppm + น้ำพาคาลทรายขาว 2% กรดซิดริก 150 ppm บักแจกันในสารละลาย AgNO_3 50 ppm + น้ำพาคาลทรายขาว 2% กรดซิดริก 150 ppm และฉีดยา BA 100 ppm + สารจับใบที่คอก, บักแจกันในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm + น้ำพาคาลทรายขาว 2% ปรับ pH = 4 ด้วยกรดซิดริก และปักแจกันในสารละลาย Hydroxyquinoline sulfate 200 ppm + น้ำพาคาลทรายขาว 2% ปรับ pH = 4 ด้วยกรดซิดริก และฉีดยา BA 100 ppm + สารจับใบที่คอก สรุปได้ว่า การสูญเสียคุณภาพของคอกบัวคงจะเนื่องมาจากคอกผลิต ethylene จำนวนมาก ทำให้เกิดการสร้าง abscission zone ขึ้นได้เร็ว เนื่องจากธรรมชาติของบัวจะผลิต ethylene สูงเพื่อปรับตัวเองให้พ้นน้ำอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นคอกบัวเมื่อถูกตัดจากต้นก็จะผลิต ethylene สูงขึ้น (ช.ฉิมสุศิริ, 2530) และจากเหตุผลนี้ทำให้หลีกเลี่ยง senescence เร็ว ที่เห็นได้ชัดคือ สีเขียวของกลีบคอกจะจางไปในระยะเวลาเพียง 2 วัน ซึ่งผลจากการใช้ BA ความเข้มข้น 100 ppm + สารจับใบฉีดยาที่กลีบคอก เพื่อชะลอการสลายตัวของคลอโรฟิลล์ ในขณะที่เดียวกันที่ใช้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า สารละลาย AgNO_3 50 ppm + น้ำพาคาลทรายขาว 2% + กรดซิดริก 150 ppm เป็นสารละลาย

ในการปักแจกันด้วย จะส่งเสริมให้ไซ้คอกมัวปักแจกันได้นานยิ่งขึ้น เนื่องจากคุณสมบัติของ Ag^+ ซึ่งช่วยลดการเกิด ethylene (ช.ฉัญฐิติวิ, 2527) และ BA ช่วยลดการสลายตัวของคลอโรฟิลล์ (พีรเทศ, 2529)

จากการทดลองนี้พอจะมีแนวทางได้ว่า การจะปักอายุการปักแจกันของคอกมัว โคมโบให้กลีบดอกคงสภาพความเขียวสดอยู่ได้ คงจะต้องงายสารในกลุ่ม cytokinins ซึ่งมีคุณสมบัติลดการสลายตัวของคลอโรฟิลล์ ด้วยการฉีดพ่นสารละลายที่กลีบดอกโดยตรง และสำหรับสารละลายที่จะใช้ในการปักแจกัน ก็ควรจะใช้ $AgNO_3$ แต่ความเข้มข้นที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้อาจจะยังไม่เหมาะสมเพียงพอ แต่ก็มีแนวทางเป็นไปได้ว่าการใช้ $AgNO_3$ จะช่วยส่งเสริมการปักอายุการปักแจกันของคอกมัวได้ เมื่อใช้คู่กับการพ่นสารในกลุ่ม cytokinin ไปที่กลีบดอก

เอกสารอ้างอิง

ช. ณีภูริศิริ สุธสุพรรณ. 2527. วิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร (ไม้ตัดดอก).

กรุงเทพฯ : คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง. หน้า 42 – 50

_____ . 2530. เอกสารประกอบการสอนวิทยาการหลังการเก็บไม้ตัดดอก .

กรุงเทพฯ : คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง. (โรเนียว)

นิธิยา รัตนานนท์. 2525. การปฏิบัติภายหลังการตัดดอกไม้. เชียงใหม่ : คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. หน้า 61 – 63 .

พีรเดช ทองอำไพ. 2529. สารโหมและสารสังเคราะห์ แนวทางการใช้ประโยชน์. กรุงเทพฯ :
ไคนามิกการพิมพ์. หน้า 14 – 87.

ระพีพัฒน์ จีระวงศ์โรจน์. 2529. แนวทางการเก็บรักษาดอกไม้สดในตู้เก็บรักษา. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตพิเศษปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง.

วาศนา อุภยคำเนินกิจ และวิชชุดา รุ่งเรือง. 2531. การใช้สารส่งเสริมคุณภาพดอกไม้เร่ง
การเจริญเติบโตของดอกกุหลาบหลังเก็บเกี่ยว. กรุงเทพฯ : บัณฑิตพิเศษปริญญาตรี
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สมชาย กล้าหาญ. 2530. เอกสารประกอบการสอนวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวพืชสวน.

กรุงเทพฯ : คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง. หน้า 55 – 56.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมณฑิ หงษ์เกิด . 2527. การปฏิบัติต่อกลิ้วไม้หวายมาคามาปอมปาดัวร์เพื่อขนส่งระยะไกล.

กรุงเทพฯ : บัญหาพิเศษปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สัมพันธ์ คัมภีรานนท์ . 2529. หลักสูตรวิชาของพืช. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาศาสตร์ . . . .

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. หน้า 293 - 296 *

ศรัญญา รัชโรทัย . 2523. บัวหลวง (สัมมนาพฤษ). กรุงเทพฯ : ภาควิชาชีววิทยา

คณะวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, หน้า 1 - 16.

Archer R.R. 1977. Annual Reviews. California : Paloalto California.

28 : 134 - 147 *

Cook, D., M. Rasche and W. Eisinger . 1985. Regulation of ethylene bio-

synthesis and action of cut carnation flower senescence by cytokinin.

J. Amer. Soc. Hort. Sci. 110:24-27.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่ 1 วิเคราะห์ผลทางสถิติจำนวน วันที่สีของกลีบคอกคงสภาพความมีสีเขียวของ
คอกบัว (Nelumbo nucifera) หลังจากมีกแจกันในสารละลายต่างๆ
ของการทดลองที่ 1

SOV	DF	SS	MS	F	F (table)	
					0.05	0.01
Treatment	6	.285584	.0475972	.571172 ^{NS}	3.96	7.00
Error	14	1.16666	.0833326			
Total	20	1.45224				

CV = 7.00827 %

NS = not significant

ตารางภาคผนวกที่ 2 วิเคราะห์ผลทางสถิติสีของกลีบคอกบัว (Nelumbo nucifera) หลัง
จากมีกแจกันในสารละลายต่างๆ 3 วัน ของการทดลองที่ 1

SOV	DF	SS	MS	F	F (table)	
					0.05	0.01
Treatment	6	2.5581	0.42635	2.2275 ^{NS}	3.96	7.00
Error	14	2.68	0.1914			
Total	20	5.2381				

CV = 17.34 %

NS = not significant

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 3 วิเคราะห์ผลทางสถิติของกลีบดอก (*Nelumbo nucifera*) หลังจาก
ปักแจกันในสารละลายต่างๆ 4 วัน ของการทดลองที่ 1

SOV	DF	SS	MS	F	F-table	
					0.05	0.01
Treatment	6	2.73801	.456335	1.27773 ^{NS}	3.96	7.00
Error	14	5.00003	.357145			
Total	20	7.73804				

CV = 18.0575%

NS = not significant

ตารางภาคผนวกที่ 4 วิเคราะห์ผลทางสถิติของกลีบดอก (*Nelumbo nucifera*) หลังจาก
ปักแจกันในสารละลายต่างๆ 5 วัน ของการทดลองที่ 1

SOV	DF	SS	MS	F	F-table	
					0.05	0.01
Treatment	6	.404755	.0674591	.566639 ^{NS}	3.96	7.00
Error	14	1.66672	.119051			
Total	20	2.07147				

CV = 8.94543%

NS = not significant

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 5 วิเคราะห์ผลทางสถิติของจำนวนวันที่ลีของกลีบคอกกสภาพความมีสีเขียว
ของคอกบัว (*Nelumbo nucifera*) หลังจากปักแจกันในสารละลาย
ต่างๆ ของการทดลองที่ 2

SOV	DF	SS	MS	F-cal	F - table	
					0.05	0.01
Treatment	5	.77725	.155545	.746612 ^{NS}	3.11	5.06
Error	12	2.50002	.208335			
Total	17	3.27774				

CV = 13.4686%

NS = not significant

ตารางภาคผนวกที่ 6 วิเคราะห์ผลทางสถิติของกลีบคอกบัว (*Nelumbo nucifera*) หลังจาก
ปักแจกันในสารละลายต่างๆ 3 วัน ของการทดลองที่ 2

SOV	DF	SS	MS	F-cal	F - table	
					0.05	0.01
Treatment	5	3.94444	.78888	14.2001 ^{**}	3.11	5.06
Error	12	.6666	.05555			
Total	17	4.6111				

CV = 13.6859%

** = highly significant at 1% level

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 7 วิเคราะห์ผลทางสถิติของกลีบคอกบัว (*Nelumbo nucifera*) หลังจาก
ปักแจกันในสารละลายต่างๆ 4 วัน ของการทดลองที่ 1

SOV	DF	SS	MS	F-cal	F - table	
					0.05	0.01
Treatment	5	0.255	0.051	0.5466*	3.11	5.06
Error	12	1.12	0.0933			
Total	17	1.375				

CV = 7.79%

* = significant at 5% level

ตารางภาคผนวกที่ 8 วิเคราะห์ผลทางสถิติจำนวนวันที่สีของกลีบดอกคงสภาพความมีสีเขียวของ
คอกบัว (*Nelumbo nucifera*) หลังจากปักแจกันในสารละลายต่างๆ
ของการทดลองที่ 3

SOV	DF	SS	MS	F-cal	F - table	
					0.05	0.01
Treatment	5	9.61115	1.92223	15.3781**	3.11	5.06
Error	12	1.49997	0.124997			
Total	17	11.1111				

CV = 7.48694%

** = highly significant at 1% level

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 9 วิเคราะห์ผลทางสถิติของกลีบดอกบัว (*Nelumbo nucifera*) หลัง
จากปักแจกันในสารละลายต่างๆ 3 วัน ของการทดลองที่ 3

SOV	DF	SS	MS	F-cal	F - table	
					0.05	0.01
Treatment	5	3.2361	.647221	6.65716**	3.11	5.06
Error	12	1.16666	.0972217			
Total	17	4.40276				

CV 19.0253%

** = highly significant at 1% level

ตารางภาคผนวกที่ 10 วิเคราะห์ผลทางสถิติของกลีบดอกบัว (*Nelumbo nucifera*) หลัง
จากปักแจกันในสารละลายต่างๆ 4 วัน ของการทดลองที่ 3

SOV	DF	SS	MS	F-cal	F - table	
					0.05	0.01
Treatment	5	14.1667	2.83374	101.999**	3.11	5.06
Error	12	.333336	.027778			
Total	17	14.5				

CV 7.14289%

** = highly significant at 1% level

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 11 วิเคราะห์ผลทางสถิติสีกลิบคอกของคอกบัว (*Nelumbo nucifera*)

หลังจากปักแจกันในสารละลายต่างๆ 5 วัน ของการทดลองที่ 5

SOV	DF	SS	MS	F-cal	F - table	
					0.05	0.01
Treatment	5	25.125	5.02499	60.2981**	3.11	5.06
Error	12	1.00003	.08333359			
Total	17	26.125				

CV = 9.36258%

NS = not significant

* = significant at 5% level

** = highly significant at 1% level

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้